

[Niels Helveg Petersen.]

lade mig at citere, hvad hr. Ømann sagde under første behandling i efteråret — det findes i Folketingstidende 1967-68, 1. samling, sp. 696 —:

„Det er jo almindelig kendt, at den her omhandlede beskatning ikke uden videre virker prissænkende. Det må antages, at skatten mange gange, alt efter den situation, hvori der handles, væltes over på køberen gennem en forøgelse af salgsprisen.“

Det er denne skat, hr. Ømann nu kalder en ønskeskat. Jeg kan ikke se, at det er en ønskeskat, som efter hr. Ømanns opfattelse snarest medvirker til at vælte skatten over på køberen; altså snarest indeholder en tendens til stigninger i de jordpriser, som jo ingen ønsker skal stige yderligere.

Til hr. Grünbaum vil jeg gerne sige, at jeg forstår stadig væk ikke hr. Grünbaums overraskelse over vor holdning. Vi har medvirket til at gennemføre den gældende lovgivning; den fastholdes. I og med at vi har medvirket dertil, ville det dog være absurd at sige, at dermed har vi givet tilslutning til en hvilken som helst skærpelse, som skulle blive foreslået. Det har vi ikke, og det ønsker vi ikke i den øjeblikkelige situation, fordi vi er bange for, at den kunne have uheldige virkninger. Må jeg minde om, at den daværende finansminister, da spørgsmålet sidst behandledes her i folketinget, gav udtryk for, at han ikke havde nogen tro på, at en skærpelse af kapitalvindingsafgiften i sig selv ville yde noget bidrag til bekæmpelse af inflationen her i landet — slet ikke, understreget. Og endvidere var finansministeren dengang inde på, at kapitalvindingsafgiften jo kunne virke som noget i retning af et stavnsbånd. Jeg tror ikke, at et stavnsbånd på virksomhederne, et stavnsbånd, der forhindrer måske en naturlig udflytning eller omflytning af virksomheden, er noget af det, der er grund til at tilskynde til igennem skattelovgivningen.

Af disse årsager vil jeg fastholde, hvad jeg sagde i første omgang, at problemet om kapitalvindingsafgiftens fremtidige indretning må overvejes i forbindelse med de jordlovsforslag, der kommer til behandling til efteråret. Men jeg vil gerne understrege igen, at vi afviser ikke, at der i forbindelse med denne jordlovsreform, som vi jo nu stærkt

trænger til, kan blive behov for justeringer og ændringer af den gældende lovgivning.

(Kort bemærkning).

Ømann: Det var dog ejendommeligt, at der skulle være modstrid imellem, hvad jeg har sagt i efteråret, og hvad jeg siger nu. Jeg sagde i efteråret, at jeg anbefalede en skærpelse af denne beskatning; jeg siger nu, at jeg anbefaler en skærpelse af denne beskatning. Dengang sagde jeg, at den ikke ubetinget ville føre til prisnedsættelser; det kom an på den situation, man handlede i. Det gør det da stadig væk. Men det, der er spørgsmålet, er: indtil vi får nogle jordlove, som bevirker nedsættelse af priserne og dermed avancerne på jord, vil de radikale så være med til at inddrage disse uberettigede fortjenester gennem en beskatning, eller vil de ikke? Her har vi fået fastslået, at det vil de radikale ikke, og det er jeg i og for sig ganske tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Vi vil ikke være med til i den nuværende situation at skærpe denne lovgivning, fordi vi frygter, at det bl. a. kunne få nogle af de følger, som hr. Ømann har peget på: overvæltning på priserne.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Ja, jeg ville bare sige, at hr. Niels Helveg Petersen jo ikke behøvede at henvise til, hvad jeg sagde ved den forrige førstebehandling, og som kan læses i Folketingstidende, for jeg sagde jo det samme for et øjeblik siden. Jeg tror ikke på, at en skærpelse af beskatningen på dette område i og for sig medvirker til nogen løsning af jordproblemerne, inflationsproblemerne osv. — det har jeg sagt gentagne gange. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Omvendt tror jeg nemlig heller ikke, at man igennem denne beskatning fører priserne højere op; dertil er beskatningen da i hvert fald alt, alt for ringe i øjeblikket, og selv med den skærpelse, der er foreslået, vil den jo slet ikke få de virkninger. Det drejer sig simpelt hen om, hvorvidt man i en situation, hvor staten skal have penge, vil tage disse penge dette sted, eller man ikke vil, og her mener jeg